

ŠOLSKI VRT

Na našem vrtu je zmeraj veliko dela. Tudi čas korone nas ni ustavil. Šolska vrata so se zaprla 16. 3. 2020. Tišina je zajela vse prostore in tudi vrt se je pogreznil v osamo. Obiskala sem ga šele v mesecu maju. Ravno pravi čas za zasaditev mladih sadik in sejanje. Počasi so se pričeli vračati učenci. Ponovno je zaživelo šolsko dvorišče. Manj sproščeno, kot običajno, a vendarle. Z učenci smo se srečevali na videokonferencah in zopet strnili moči v skrbi za rastline na naših gredicah. Na vsakem srečanju smo se dogovorili za naloge, ki jih je potrebno opraviti na gredicah. Določili smo posameznike, ki so prevzeli odgovornost za vrtove. Učenci so se potrudili in nadvse odgovorno opravili svoje delo. Resnično sem ponosna nanje. Še dobro, da rastline ne prenašajo virusa☺.

Junija smo se nato v šolo vrnili vsi. Delo na vrtu je zaživelo s polno paro.

Že zjutraj, preden pričnemo s poukom, zalivamo, presajamo, povezujemo paradižnik, obiramo zalistnike, pobiramo pridelke. Solata se je že znašla na šolskem jedilniku. Sveža, popolnoma ekološko pridelana in z našega vrtička. To je tisto najpomembnejše. Sami smo jo pridelali☺.

V času poletnih počitnic bo naš vrt ponovno osamljen. Včasih ga bomo obiskali in preverili, ali je vse v redu, ali so rastline zdrave. Medtem pa smo za skrb na vrtu zaprosili gospo Oleno, ki je prijazno in z razumevanjem sprejela našo prošnjo ter nam obljubila pomoč. V mojem imenu in imenu vseh vrtičkarjev na šoli ji izrekam zahvalo.

Jeseni bo še veliko priložnosti za delo na vrtu in pobiranje pridelkov. Letos bomo vso pridelano zelenjavo tudi pripravili v novi šolski kuhinji. Iz lončka naravnost v lonec!

Ankica Pikula, vodja projekta